

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Capitulum octavum. De scelerata vita maxentij

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](#)

Capitulum. VIII

callidus rem tacite imperavit teneri, donec ipse alteram veniret ad urbē. Audivit enim illam esse filiam consti regis qui fuerat frater constantini, sui sororij, cui⁹ maxentius fuit capitalis iūmīcus; quia expulsus prius erat ab illo a romana ciuitate ut clarius ifra patebit. Katherina vero mortua ei⁹ matre, sic quoq; vtrorumque parentum solatio orbata, tenebra licet esset adhuc etate, tamē in pallatio remansit, et familiam q; successione hereditaria sibi inhereserat cum diligentia gubernabat, non quia seruorum aut ancillarum inumerosa turba quas si prima honores mortales appetendo delectaretur, sed quia non sine crimine fore putabat, si paternum censu audire retinens, fame et inedia quemlibet eorum perire pateretur: quippe que nihil cum mundo habere descreuerat. De his tamē sollicita ex omni substantia patris paululum sibi reservabat. Cetera in ipsis pauperum consumendo paternos thezauros penitus exhan-

riebat. Nam ipsa nec puella res iocos, nec amatoria carmina videre vel audire volebat, sed diuinis tantummodo scripturis, ut tactus est accentius intenta erat, et tam diuinis q; mundanis scientijs adeo sufficiēter ornata erat, ut tunc temporis nulla sophistice artis argutia poterat supplantari. Et quis multi experiendi studio litterati, obiectis camde varijs attentassent, tamē vt stultos se et ydeotas recognoscentes eam sane in omnī scientia insugabilem reliquerunt.

Capitulum. IX

tauū De scelerata vita maxenij, et quomodo a constantino fugatus de urbe iuit Alexandriam quando fecit martyrizari beatam Katherinam.

De scelerata vita Max. XIII

Maximiliani
ti' ut
supra ta-
ctum est.
A pretori
anis militibz cesar fac' Ro
me degens pio, vt plebi fie
ret gratiosus se fore simu
lat christianum. Iussitq; co
festim omnes iurias a xp'i
anis arceri, nihil tamen in
moribus siue in vita cum

christianis cōmune habēs
eo q; in omni flagiorum
sece ac immundicia versare
tur. Nam senatorum nobis
liumq; matronas ad se du
ci publice faciebat, nec v
lam sinebat euadere quam
esse ullius pulchritudinis
audiuisset. Itaq; tanq; me
tus vniuersos inuaserat vt
null' palā diceret qd time
batq; gemētes in domibz
seruitutē insolitā sustiebāt.

D 2

Capitulum VIII

Nam die quadam militib⁹
impauit, vt om̄is cuiuscun⁹
etatis ⁊ sexus quos sibi
obuios habuissent gladijs
trucidaret. Sicq; factū est
vt in numeri hoīes nō hosti⁹
um s̄ suor̄ gladij interiret.
Iterū criminib⁹ astute obie-
ctis clariores opib⁹ ⁊ hono-
rib⁹ senatores, p̄scribi man-
dauit Insup artem magicā
sumis studijs cepit excole-
re in tñ, vt pregnantes fe-
minas faceret in vētre scin-
di, ac paruulos inde trahi,
vt sacrī funestis infantiuſ
testa et viscera scriperent et
adhiberent. Dicebatq; ope-
tam crudeli a romāo impio
bella arceri, atq; credebat p̄
talia regnum posse romanū
seruari. Hac igitur tyran-
nide ⁊ tanta vniuersi deter-
riti agris derelictis ⁊ domi-
bus, se per abditā loca cela-
bāt ita vt nec vite subsidiū
potuissent habere. S; sena-
tores vrbis, sapientuz clam
suorum consiliz̄ inierunt:
qualiter senatus pluſq; ro-
manus possent de manib⁹
enadere tam crudelis tyran-
ni. Et clam diffinitū ac san-
ctitū est, vt absq; mora pro
evasione tanti periculi: oē
culti nūc in britaniā ad
constantinū mittantur. Con-
stantin⁹ hic helene fili⁹, ab
auguſto tricesimo p̄io imp-
ator est p̄stitut⁹. Uel a p̄x.
tertio si pater eius fuerit cō-
putatus sive ip̄e maximia-
nus galero, qui cū eius p̄e-
regnauit. Itaq; constantin⁹
iste p̄clarus. a mārentio ro-
mā cernens ita tyrānīce op̄-
primi ⁊ vastari, ⁊ p̄ galerum
pariter et seuerū imperium
orientale nō regi s̄ poti⁹ ex-
tirpari: om̄ib⁹ homib⁹ se
studuit exhibere benignuz.
Sicq; mira dei grā factuz
est, vt ciuib⁹ plurimū ellz ca-
rus, ac militib⁹ nimis acce-
ptus. Itaq; sciēs nihil pos-
se p̄delle deos quos dyocle-
cianus fuerat veneratus, si
mulq; p̄siderans, q̄ p̄ eius
cōstātinus paganoꝝ religi-
one p̄tempta, feliciter dies
suos duxisset, incepit cogi-
tare tacitus quē deū in suū
vellet habere auxilium. Et
duz sic cogitaret: iam dicti
nūc romanooꝝ yenerūt ad
eū, ⁊ diligēter auditis canſ
quas p̄tra mārentiuſ illi di-
cere voluerūt, q̄ iam cor ad

De scelerata vita mar. XV

hec habebat ptra illuz ari
fortius cepit. Et licet non
adhuc xpianus esset, nec cri
stus nec deum coleret, xpia
nos tamen ut pater eius in
magna veneratiōe habebat.
Sexto igit anno impij sui
in destructionē predictoruz
tyrannoꝝ insurgit, et primo
ptra maxentium castra mo
uit et multa secum de istan
te necessitate tractas sepe p
auxilio optinēdo oculos ad
celum leuabat in his sollici
tudinibꝝ p̄stitutus, sicut eu
sebius ipse dicit se hoc cum
ureiurando ab eodē audi
uisse. Et circa meridiē decli
nante iam sole, vidi in celo
supius crucis signū ex luce
formatū, cui erat scriptura
inserta, ptinens hec verba.
In hoc signo vincet. Hoc
etiam signū milites qui se
cum erant p̄spexerunt. Et
dum cogitaret attentiꝝ qđ
hoc estz, mox tempus q̄cetis
aduenit, ipsiqz dormiēti cri
stus apparuit cuꝝ ipso signo
quod viderat. Dixitqz ad
eum. Si vis vincere con
stantine, vtere signo tibi ce
litus postenso. Hoc habet
in bistoria Triptica cum q̄

in suis cronicis concordat
Eustachius. Itaqz die fa
cta, constantinus xpi aduo
cat sacerdotes de dogmate
christiano eosdem consultu
rus. At illi de christo sibi lo
quentes ex prophetis, sua
dicta probabant, asserentes
nibilominus signum cru
cis trophenum esse victorie
saluatoris christi, aduersus
infernum, quam victoriam
ascendens ad celos ab ip
sis inferis crucifixus ipse
ostendit, duꝝ a mortuis die
tertia resurrexit, dans spem
omnibꝝ mortuis, q̄ omnes
homines in fine mundi re
surgent, et q̄ alij pro bene ge
stis premia sempiterna, alij
vero pro male gestis perpe
tua supplicia sint recepturi,
ipm docuerunt. Itē q̄ ho
mines qui peccarent p̄ ba
ptismum a peccatis possent
mūdari. Docabant quoqz
purificationes scđam ex pe
nitentia p̄sequi, et veniaz a
dei clementia tribui delin
quentibꝝ, si penitentiā agen
tes studeat eam bonis ope
ribus robozare. Hec sacer
dotibus explanantibꝝ, am
mirat impator p̄phetias d

D 3

Capitulum VIII

xpo ita pmissas et factas et
in vexillo quod labrum vo-
cabatur, et ante se portari in
bellis a militibus consue-
uerat. ex auro et lapidib[us] p[re]-
ciosis mox instituit. in cru-
cis signaculum transferma-
ri ut sic illū solū ammone-
rent subditi timere deum.
quem coleret imperator, et
quo auxiliatore duce in p[re]-
lijs vteretur. simulq[ue] desere-
rent subditi priorem mores
quando ydola adorabant.
Sed et ipse crucem ex auro
confectam in dextra sua ge-
stans, militaria cūcta vexil-
la in crucis signaculum trans-
formata, p[ro]cedere iubens ex-
ercitum, contra maxentiu[m]
mouit arma. deū semper at-
tentus et humiliter dep[re]cans
cui iam p[ro]fōnem, familia-
rem se fecerat. ne dextra sua
si zno sc̄te crucis ornata, p[ro]-
effasionē romani sanguinis
fedari videre. sed sine im-
pugnatiōe patrie, ciuib[us] ro-
manis redderet libertatem.
Liq[ue] constantin[us] appropin-
quaret ad portā vrbis, sena-
tus et p[er]p[ec]t[u]s romanus et pars
militū p[ro]torij, qui tūc a tyra-
no maxentio ppter eius sce-
lera discesserant, bellum q[ue]d
intestinū extra maxentium
iceperūt, ne ipse vt volebat,
Clementissimi principis in-
troitū impedire valeret. Et
intrante cōstantino vrbem
cum signo sacratissime crux-
cis vt p[ro]actum est, tantus
metus mox maxentiu[m] (vt
scivit) inuasit, q[ue] extra vrbem
cum militib[us] fugiens,
qui sibi in dicto bello remā-
serant; ad p[ro]tes Dalmacie
vnde fuerat pater eius scili-
cet maximianus natus, tē-
debat p[ro]ctus. Deinde per
ylliricum prexit in syriam,
vbi primo beata katherina
p[ro]ambasiatores vt tactū est
Tanc[us] xpiana celari denū-
ciatur. Sed moraz in syria
non trahēs magnā, ad vrbē
alexa ndriam egypti vbi be-
ata katherina tūc residebat
secessit. Et licet taliter esset
de roma fugatus, timebat
tamen in illis p[ro]tib[us] propter
eius germanū et eius filiu[m]
maximianū maxime tamē
pter sc̄t[us] maximianū galerz,
qui dñabatur in illa regiōe
et ipse tunc degebat in ylli-
rico cum nauigio magno et
in asya tota cum gente mul-

Desclerata vita maxē. XVI

ta ex timore constantini ppter illa que de ipso audiuerat nona. Et sic ab effusione sanguinis ut oravit constātinus: cōstantini dextera permanuit imunis. Septimo vero iugij sui anno, cū diuina iam ope romā intrass̄ constantinus; ante oīa sanctoꝝ martyrum reliqas colligi et sepulture mox tradi pcepit. Romani aut p continuos septem dies triūphalem festinittaē agētes, xp̄m et mirificam eius crucē, insuḡ et victorem constātinū: sc̄z magnis laudib⁹ extollebant. De p̄dicta fuga maxentij q̄uis Trigita et ecclasiastica hystoria non dicant: tradunt tamē de ipsa fuga annales hystorie sicut sepius legi in quodā libro: ab uno fratre ordinis p̄dicatorū mihi accomodatao, videlicet q̄ inter constātinuz et maxentiu bellū ciuile exortum est rome. Et de eodē libro extracti carminis modum, et disputationes beate katherine cuꝝ cesare et qnq̄ ginta philozophis. Maxentius siquidem p̄lio fugar̄ alexandrie p̄tib⁹ se recepit.

Et alīc̄ ponere nō ē bñ possibile credere, si volum⁹ assere rere sicuti fuit scđ m rei veritatē, q̄ btā katherina sit ab isto maxentio passa et nō ab alio tyranno.

Capitulus no-
nū: q̄re maxentius existēs alexandrie motus sit scribere p sacrificio ydolorum. Et de tenore sui iniqui p̄cepti, et de solennitate illius sacrificij.

Ys nā
q̄ temporib⁹ qui bus hec ageban̄ tur̄ duz
sancte romane sedis beat⁹ Silvester pontificatiū tene ret. ip̄e p̄dictus n̄ maxentius volēs augere ydolatrie culturam, quā dyocleian⁹ cū ip̄ius maxencij genitore sc̄z maxiano herculeo cepatre spicieb̄ se tam obprobriose a cōstantino de vrbe fugatū repētina rabie incitatus: ecclesiā xp̄i zelo ydolatrie p̄se qui istiuit: et ad xp̄hana sacrificia xp̄ianos aut p̄mij

D 4